

DZIEŃ BYDGOSKI

BEZPARTYJNE PISMO CODZIENNE

8 str.

Redaktor przyjmuje
odpisy od godz. 10-12 w poł.

Wydawca: Pomorska Spółdzielnia Wydawnicza

Konto czekowe P. O. Nr. 205 102

Cena numeru
w Bydgoszczy gr 20
na prowincji gr 20

Redakcja nie zwraca
kopii

Redakcja Administracja: Mostowa 6, Tel. 22-18

Redakcja dzienny 2-8
nocny 16-80

Rok III.

Bydgoszcz, wtorek 23 lutego 1932

Nr. 43

Nowy gabinet Republiki Francuskiej

Paryż, 22. 2. (PAT.). W ciągu wieczora Tardieu sformował gabinet, którego listę o godz. 0,15 przedstawił prezydentowi republiki.

Prezydent mianował rząd w składzie następującym: prezes rady ministrów i minister spraw zagranicznych Tardieu, minister spraw wewnętrznych Mathieu, minister finansów i budżetu Flandin, sprawiedliwości Reynold, obrony krajowej Pietri, oświaty Roustan, pracy Laval, komunikacji i robót publ. Gueguier, handlu Rollin, minister rolnictwa Chauceau, minister kolonii Chappealle. Również prezydent mianował siedmiu podsekretarzy stanu m. in. prezydium rady ministrów dotychczasowego ministra Weathla.

Paryż, 22. 2. (PAT.). Nowy rząd przedstawił się prezydentowi.

Paryż, 22. 2. (PAT.). W skład nowego gabinetu wchodzi wraz z podsekretarzem stanu do spraw turystyki Gerardem o siedmiu członków mniej, aniżeli w skład gabinetu poprzedniego. Cechą charakterystyczną nowego rządu jest dążenie do koncentracji, odpowiadającej życzeniom, wypowiedzianym często w obnizbach. W związku z tem niektóre agendy zostały złączone w jednym ministerstwie. Jedną z większych dokonanych reform jest przemianowanie ministerstwa wojny na ministerstwo obrony narodowej i stworzenie kontroli administracji, do której kierowane będą wszystkie sprawozdania inspekcyjne. (Utworzenie ministerstwa obrony narodowej pozostaje w związku z projektem francuskim, przedstawionym w Genewie. — Uwaga redakcji).

Paryż, 22. 2. (PAT.). Większość dzienników powitała nowy rząd życzliwie. Fakt utworzenia rządu wywołał naogół doskonałe wrażenie. Nikt nie wątpi, że rząd Tardieu znajdzie swą dawną większość w izbie deputowanych i że senat nie będzie mu robił trudności. Wydaje się, że nowy rząd nie chce podnosić nieporozumień, które dzieliły ostatnio stronnictwa par-

lamentarne. **POLITYKA, PROWADZONA W GENEWIE NIE ULEGNIE ZMIANIE.** Według ogólnego przekonania, nowy rząd już tworząc się, okazał troskę o zmniejszenie wydatków budżetowych.

Berlin, 22. 2. (PAT.). Biuro Conti, komunikując znaczenie nowego gabinetu francuskiego,

podkreśla, że **POLITYKA ZAGRANICZNA FRANCJI NIE ULEGNIE ZMIANIE**, a w szczególności zaś nie należy się spodziewać zmiany frontu francuskiego w stosunku do zagadnień reparacyjnych, dowodem czego jest fakt objęcia teki ministerstwa spraw zagr. przez Tardieu i jego wyjazd do Genewy, który ma nastąpić w środę.

Fantastyczne „manewry marynarki polskiej“

Bezczelne kłamstwa organu hitlerowców

Wychodzący w Monachjum organ hitlerowców „Völkischer Beobachter“ w numerze piątkowym zamieścił „SENSACYJNA“ WIADOMOŚĆ O „MANEWRACH POLSKIEJ FLOTY WOJENNEJ W ZATOCE GDAŃSKIEJ“, pisząc, że

cała flota polska, składająca się z dwóch krążowników, trzech oddziałów torpedowców, 8 łodzi podwodnych oraz 16 statków pomocniczych wyruszyła w sobotę wieczorem na wielkie manewry w zatoce gdańskiej.

Manewry te odbywać się mają na wysokości Helu, a celem ich jest ubezpieczenie zatoki gdańskiej przeciwko atakom floty nieprzyjacielskiej.

Podczas tych manewrów zastosowane będzie po raz pierwszy zamknięcie zatoki minami. Wszelkie statki handlowe, zdrażające do Gdyni albo wychodzące z Gdyni, pilotowane będą przez

pole min przez statki patrolowe. Jako gość polskiej admiracji znajduje się francuski admirał Lefevre ze swoim sztabem na pokładzie torpedowca „Pomorze“. Równocześnie odbyć się mają manewry ładowania piechoty morskiej oraz artylerji nadbrzeżnej. Wszystkie formacje lotnicze wykonają z udziałem floty atak na Gdynię. Tendencją tego „provokacyjnego“ manewru skierowana jest wyłącznie przeciw Gdańskowi.

Samo się przez się rozumie, że **WIADOMOŚĆ TA JEST OD POZATKU DO KONCA ZMYŚLONA.** Polska nie posiada tak licznej floty ani też nasze jednostki morskie nie manewrują w tym czasie. Wiadomośc tą lansowano oczywiście tylko w tym celu, ażeby wywołać w świecie tendencje antypolskie, właśnie w okresie konferencji rozbrojeniowej.

Walne zwycięstwo Chińczyków

Wszystkie japońskie ataki odparte

Wspaniałe powodzenie kontrakcji chińskiej

Warszawa, 22. 2. (Tel. wł.). Jak donoszą z Szanghaju natarcie wojsk japońskich na Czepei nie przyniosło Japończykom zwycięstwa, mimo kolosalnych wysiłków i krwawych ofiar. Przeciwnie w nocy z soboty na niedzielę Chińczycy wyparli oddziały japońskie z Kiang-

Hang, tak że w posiadaniu Japończyków został w rezultacie tylko stadion sportowy na krańcach miasta. W wyniku całonocnych walk Japończycy zaprzestali wszelkich operacji, a wojska chińskie przygotowują się do nowego ataku.

Krwawe demonstracje w Zagłębiu Dąbrowskiem

Komuniści strzelali do policji — 2 zabitych i 2 rannych

Sosnowiec, 22. 2. (Tel. wł.). Wczoraj w południe komuniści Zagłębia zorganizowali na peryferiach Sosnowca wiec, na którym nawoływali do rozpozycia t. zw. strajku czarnego. Ponieważ przebieg wiecu groził bezpieczeństwu publicznemu przybył oddział policji, aby rozprędzić wiecujących.

Nadchodzący oddział policjantów przywitał grad strzałów rewolwerowych. Jeden policjant został ciężko ranny. W odpowiedzi policja oddała w kierunku strzelających salwę karabinową. Skutki były straszne. Na ulicy niekałdziej tłum zostawił 2 zabitych i 1 ciężko rannego.

Protest przeciw wyrokowi sądu gdańsk. na redaktora „Gazety Gdańskiej“

Red. Cieszyński — prezesem Syndykatu Dziennikarzy Polskich w Gdańsku

W piątek wieczorem odbyło się w Klubie Polskim roczne walne zebranie Syndykatu Dziennikarzy Polskich w Gdańsku, które zagał dotychczasowy prezes p. Godlewski.

Podczas obrad przybył na zebranie Generalny Komisarz Rzeczypospolitej Polskiej w Gdańsku p. Minister Strasburger, aby pożegnać się z Syndykatem Dziennikarzy z którym utrzymywał żywy stosunek.

Po opuszczeniu zebrania przez p. m.n. Strasburgera nastąpiło sprawozdanie zarządu, poczem dokonano wyboru nowego zarządu Syndykatu.

PREZESM WYBRANO JEDNOGŁOSNIE REDAKTORA „GAZETY GDAŃSKIEJ“ p. WŁADYSŁAWA CIESZYŃSKIEGO, sekretarzem — p. redaktora Leona Godlewskiego, a skarbnikiem — współredaktora „Gazety Gdańskiej“ p. W. Grimsmann.

Na tem samym zebraniu uchwalono jednogłośnie następującą rezolucję:

„W dniu 18 bm. zasądził sąd gdański redaktora p. Władysława Cieszyńskiego, członka Syndykatu Dziennikarzy Polskich w Gdańsku, na 2 miesiące więzienia za umieszczenie w „Gazecie Gdańskiej“ no-

Wyjazd p. Wojewody

Pan Wojewoda Pomorski Kirtiklis wyjechał wczoraj w sprawach służbowych do Warszawy.

Audjencje w Województwie

W zastępstwie nieurzędującego z powodu choroby Wojewody Kirtiklisa przyjął Pan Wicewojewoda Pomorski Dr. Seydlitz ostatnio na audjencji delegację Związku Obrony Kresów Zachodnich z Poznania w osobach Dr. Juliusza Trzczyńskiego, prezesa Rady Naczelnej, Dyrektora Mieczysława Korzeniowskiego oraz kierownika Okręgu Pomorskiego Ollecha, delegację m. Lidz barka z burmistrzem Rochonem na czele poruszającą szereg spraw miejskich oraz p. ppłk. Landaua w sprawie zatrudnienia bezrobotnych.

Przed zmianami granic w 8-miu powiatach pomorskich

Dnia 16 bm. odbył Pan Wicewojewoda Dr. Seydlitz konferencję z Starostami 8-miu powiatów, których granice ulegną zmianie z dniem 1 kwietnia br. a mianowicie z Starostami powiatowymi: Wimmerem z Brodnicy, Montwillhem z Działdowa, Wełsem z Gniewu, Skłodowskim z Lubawy, Kalksteinem z Starogardu, Stachowskim z Tezewa i zast. starosty Buczakim z Świecia.

Przedmiotem konferencji było omówienie techniki likwidacji powiatu gniewskiego oraz zmian granic innych wyżej wymienionych powiatów.

Papieru polskie na giełdzie londyńskiej

7-procentowa stabilizacyjna pożyczka polska wzrosła na giełdzie londyńskiej o 1 punkt, dochodząc do kursu 75%. W ciągu tygodnia pożyczka polska podniosła się z 69 do 75% czyli prawie o 10%.

Posel afgański w Polsce

Warszawa, 22. 2. (PAT.). Wczoraj o godz. 19,40 przybył do Warszawy z Paryża J. Król, wysokość Szach Wali, ambasador afgański w Paryżu. Szach Wali złożył na w Warszawie listy uwierzytelniające go jako posła afgańskiego w Polsce.

Na bezmiarach morza...

Marsylja, 22. 2. (Pat). Hydroplan Eni powietrznej Marsylja — Algier, prowadzony przez znanego pilota Mermoza zmuszony był do lądowania o 40 mil od wysp Balearskich. Podjęto energiczne poszukiwania hydroplanu.

Kom'isia porozumienia miast słowiańskich

Kraków, 22. 2. (PAT.). W sali ratusza pod przewodnictwem prezydenta miasta Beliny-Prądmowskiego obradowała komisja porozumienia miast słowiańskich, utworzona w r. 1929 w celu zbliżenia współpracy miast państw słowiańskich.

Oprócz przedstawicieli miast czeskosłowackich wzięli udział w posiedzeniu prezydent miasta Poznania Ratajski, wiceprezydent miasta Krakowa Ostrowski, wiceprezydent miasta Warszawy dr. Gębowski, prezydent m. Grudziądzka Włodek i in.

Smierć na ringu

Pierwszy w Polsce wypadek śmierci w czasie zawodów sportowych

Lwów, 22. 2. (tel. wł.) Podczas walk bokserów wagi półciężkiej na zawodach Pogon — Hasmonea wydarzył się pierwszy w Polsce wypadek śmierci zawodnika na ringu bokserskim.

W 2-iej rundzie bokser Godlewski (Pogon) zaczął się słańać. Mimo tego sędzia kontynuował walkę. Przeciwnik Godlewskiego Groch (Hasmonea) w 3-iej rundzie sknokantował Godlewskiego, tak że nie można go było docucić. Przewieziony do szpitala Godlewski zmarł.

Przebudowa Państwa

W chwili obecnej, po niemal sześciu latach od przewrotu majowego, — Obóz, który wtedy przyjął na siebie odpowiedzialność za losy państwa i ujął ster rządów, ma prawo spoglądać wstecz na ten okres i na rezultaty swej pracy, na cele już osiągnięte i na te, które są jeszcze w trakcie realizacji. Można już pokusić się o to, aby te prace i te cele niejako podsumować, ująć ich syntezę, wskazać na wytyczne, które przyświecały twórcom i głównym wykonawcom działań, dokonanych w tym sześciu latach, — podkreślić różnice między systemami i programami mającymi walor w czasach przedmajowych, a temi, które skryształizowały się w okresie dobiegającego sześciu lat.

To zadanie wypełnia zarys syntetyczny, ogłoszony właśnie w ideowym organie publicystycznym Obozu rządów pomajowych, „Gazecie Polskiej”, wyszły z pod pióra naczelnego redaktora tego organu, b. ministra p. Bogusława Miedzińskiego. Zarys ten z konieczności ujęty w formie artykułowej, a więc operujący skrótami myślowymi i ideologicznymi, zawiera tyle głębokich wskazań, iż godzi się poświęcić mu sporo baczej uwagi i poddać pod rozprawę jaknajszerszych warstw społeczeństwa.

Na czym polega zasadnicze nieporozumienie w zdawkowym ocenianiu rządzącego obecnie Obozu? W czym błądzą zwłaszcza przeciwnicy tego Obozu, wydając o nim sądy?

Nieporozumienie i błąd oceny polegają na tem, że opozycja uważa Obóz rządzący za — „partję”, co gorzej zaś: traktuje jako „partję”. Politycy opozycyjni, sami wyrosli na gruncie partyjnym przywykli do działania wyłącznie w ramach organizacji partyjnej, — nie umieją niczego innego pojmywać, jak tylko w formach i pojęciach „partji”.

Czy takie operowanie pojęciem „partji” odnośnie obecnego rządu i odnośnie Obozu rządzącego ma jakąkolwiek rację uzasadnienia? Czy da się czemkolwiek umotywić? Czy nie jest ono podstawianiem niewłaściwego słowa, wypaczające go całkowicie cele i prace zarówno rządów pomajowych, jak i popierającego je Obozu? Bogusław Miedziński przeprowadza na logicznych i psychologicznych przesłankach oparty dowód, że takie szermowanie pojęciem „partji” w stosunku do rządu obecnego i Obozu rządzącego jest pozbawione zgoła wszelkiej racji. Spójrzmy na rządy pomajowe. Co stanowi ich główną cechę? To właśnie, że pod względem doboru personalnego nie składają się wcale z przedstawicieli bądź stronnictw politycznych, bądź interesów klasowych czy stanowych. Konstrukcja rządu obecnego jest zgoła odmienna od każdego, jaki mieliśmy we wskrzeszonej Polsce przed majem 1926 roku.

I z tej różnicy konstrukcyjnej wynika następstwa bardzo doniosłe. Oto przedewszystkiem w okresie przedmajowym nawet owe nieliczne jednostki, którym za ich udział w rządach niepodobna

byłoby odmówić wartości, — znajdowały się w sytuacji wręcz tragicznej, bo system, który je powoływał do pracy w rządzie, zgóry już skazywał ich wysiłki na beznadziejność.

Dlaczego? Jaka była tego przyczyna? Bo ówczesni ludzie, choćby osobiście wartościowi i nadający się do wydajnej i pożytecznej pracy, nie byli w możności rozwiązywania zasadniczych zagadnień z punktu widzenia państwowej racji stanu. Nad tą racją stanu górowała bowiem zawsze „arytmetyka” sejmowa i nieszczęsny „klucz partyjny” podziału wpływów. Tę zmore, ciężką nad rządami przedmajowymi, usunął właśnie przewrót, dokonany w 1926 roku. W miejsce „arytmetyki sejmowej” i „klucza partyjnego”, wedle których dobierano przedtem ludzi do rządu — wszedł jedyny nakaz działania: interes państwa, kwestja rozumnego uzgadniania sprzecznych niejednokrotnie interesów poszczególnych grup obywateli z punktu widzenia tej syntezy, której budowanie jest zadaniem władzy państwowej

w ustroju współczesnym. Przed majem — członkowie rządu musieli toczyć walkę z nakazami partyj; obrzynie zapasy energii marnowały się na tę właśnie czynność. Obecnie — tego marnotrawstwa sił nie ma ani śladu. Jedyną walką, jaką członkowie rządu toczyć muszą, jest walka z trudnościami, które niesie życie. Jest to jednak walka konieczna i zdrowa, ona to właśnie jest zadaniem męża stanu, nie zaś te rozpaczliwe w swej małości i nędzy „kombinacje”, które były gorzkim chlebem powszednim ministrów Rzplitej w warunkach przedmajowych.

Oto zasadnicza różnica, dzieląca rządy przedmajowe, nawskroś partyjne, od pomajowych, apartyjnych, a jedynie z państwowej racji stanu czerpiących siły i twórczy rozmach.

A Obóz rządowy? A zespół działaczy, używających swego poparcia dla władzy wykonawczej w państwie? Czy można ten Obóz nazywać „partją”? Czy nie jest to fałszywym podstawieniem słowa niewłaściwego?

Zanalizujmy cele, do których zmierza Obóz. Naczelnym naszym zadaniem jest, przebudowa państwa. — „Nie jest to zadanie takie, które byłoby czemś dziwnym i wyjątkowym, — mówi B. Miedziński. — Nie jest wyjątkowym, gdyż ten sam proces widzimy bądź jako fakt dokonany, bądź jako dokonywany się, bądź wreszcie jako wyraźnie dojrzejące zagadnienie w całym szeregu innych organizmów państwowych. Nie jest on również zadaniem dziwnym, gdy wziąć pod uwagę szczególną sytuację Rzplitej. Na lat sto kilkadziesiąt została przerwana historyczna ciągłość jej trwania państwowego. — Wprawdzie przez ten okres naród polski nie przestał żyć odrębnym życiem narodowym i kulturalnym, — jednakże całe wielkie ogniwo w rozwoju historycznym ustrojów państwowych przeżywał w ramach ustrojów obcych i wrogich. Przemiany wówczas zachodzące działy się z punktu widzenia cudzej racji stanu, dotykając swymi skutkami Polski bez związku z jej interesami i bez jej świadomego udziału.”

Do głosu dojdzie więc wreszcie musiała polska i tylko polska państwowa racja stanu. Tej właśnie racji stanu służy nasz Obóz skutecznie od lat sześciu.

Zapowiedź dalszych zmian w budżecie Minister Skarbu o ustawie emerytalnej

Senacka komisja skarbowo-budżetowa zakończyła prace nad preliminarzem budżetowym. W związku z tem minister skarbu p. Piłsudski udzielił szeregu wyjaśnień na zastrzeżenia, wyrażone przez przedstawicieli stronnictw opozycyjnych.

Wobec zarzutów ze strony opozycji p. minister stwierdził, że Państwo nigdy nie trzymało nadwyżek budżetowych na bieżącym rachunku. Nadwyżki miały swe przeznaczenie gospodarcze. Wynosiły one przeszło 500 milj. zł. i były natychmiast pakowane w życie gospodarcze. Obecnie sumy te są zamrożone w życiu gospodarczym, czy to w postaci pożyczek udzielanych rolnictwu, lub przemysłowi, czy w postaci kredytów sanacyjnych, czy też kupna papie-

rów procentowych. Teraz musimy napowrót te sumy upłynniać.

Deficyt, jak wiadomo, ma wynosić 74 miliony. Nie powinno nas dziwić, że w okresie kryzysowym mamy budżet deficytowy. Taki objaw widzimy we wszystkich państwach. Wstawiliśmy do budżetu kredyt na obsługę długów zagranicznych w takiej wysokości, jaki byłby wymagany w razie nieprzedłużenia t. zw. akcji Hoovera. Wiemy już obecnie, że Niemcy nie będą w stanie i dalej płacić, z tego wyniknie także dla innych państw konieczność dalszego moratorium. Dla nas oznaczałoby to oszczędność sześćdziesięciu kilku milj. O taką sumę zmniejszyłby się deficyt.

Przedłużanie się kryzysu stwarza sytuację

ciężką. Niewystępowaliśmy z odpowiednimi wnioskami na początku sesji, ale obecnie zbliżamy się już ku końcowi. Uważamy, że będą musiały nastąpić pewne dalsze zmiany w budżecie. Żadnych konkretnych wniosków obecnie nie wnoszę. Pewne zmiany pociągnie za sobą wniesiona do Sejmu ustawa emerytalna, zaprojektujemy zmiany do ustawy inwalidzkiej. Z temi przedłożeniami przechodzimy na koniec sesji, dlatego, że pragnęlibyśmy tego uniknąć. Skoro jednak stanęliśmy wobec alternatywy, czy sięgnąć do plac tych urzędników, którzy pracują, czy tych, którzy już nie pracują — wybrałiśmy tę drugą konieczność. Ustawa emerytalna da przeszło 26 milj. oszczędności, a inwalidzka kilkanaście milj. Przyczyni się to do zmniejszenia deficytu.

Skąd deficyt dzisiejszy powstaje? Nietylko z tego, że podatki wpływają w zmniejszonych sumach, ale przekroczyliśmy o 40 milj. wydatki preliminarzowe na bezrobocie. Oprócz tego zmniejszenie liczby urzędników nie daje całkowitej oszczędności na ich pensjach. W kwocie 50 milj. tylko połowa stanowi oszczędność, połowa z tego idzie na opłacanie emerytur usuniętych urzędników. Deficyt więc nie wynika jedynie ze zbyt różowego preliminarzowania dochodów w roku zeszłym.

Tardieu tworzy gabinet Kombinacje polityczne Tardieu — Laval

Painlevé zrzekł się misji utworzenia gabinetu. B. minister wojny Tardieu zakomunikował prasie, iż trudności przy rokowaniach z Painlevéem wynikły nie, jak utrzymują oficjalnie, z powodu kwestji ministerstwa spraw wewnętrznych, lecz zagranicznych, Painlevé bowiem nie uważał za możliwe powierzyć Lavalowi stanowisko ministra spraw zagranicznych, Laval natomiast nie zgadzał się przyjąć żadnej innej oferty poza zatrzymaniem swej obecnej teki.

Na temat kryzysu gabinetowego we Francji, „Le Journal” pisze: „Formuła, która wydaje się zwyciężać, po odbytych w pałacu Elizejskim rozmowach i po zebraniach ugrupowań poszczególnych, które miały miejsce w dniu

wczorajszym, jest formuła gabinetu, który nie odbiegałby zbyt od kombinacji pp. Tardieu i Laval”. Wybór samego p. Andre Tardieu spotkałby się z gorącym przyjęciem zwartej w większości Izby, uniknąwszy wrogiego stosunku Senatowi, gdzie papiery przewodniczącego delegacji w Genewie Boncour’a, podniosły się znaczenie od kilku dni i który żałuje, jak wskazują na to różne szczegóły, że go swego czasu przewrócił.

Jak brzmią ostatnie wiadomości z Paryża, w sobotę o godzinie 17-tej przybył do pałacu Elizejskiego Tardieu, któremu prezydent Republiki powierzył misję tworzenia gabinetu. Tardieu misję przyjął i oświadczył, że spróbuje ją wypełnić.

Strajk w Zagłębiu węglowym Nieodpowiedzialne czynniki chcą wywołać strajk „czarny”

Strajk w przemyśle węglowym Zagłębia Dąbrowskiego trwa nadal. Dnia 20-go bm. strajkowali górnicy 7-miu kopalni. Na pozostałych 12-tu kopalniach ogłoszono świętówki. Do strajku przyłączyli się robotnicy fabryki maszyn w Nivce, oraz górnicy kopalni „Wiktor”, nienależącej do Rady Zjazdu Przemysłowców Węglowych. Na wszystkich kopalniach pozostawiono obsługę obserwacyjną przy kotłach i maszynach. Sytuacja strajkowa w Zagłębiu Krakowskim nie uległa zmianie. Jedynie kopalnia „Zbyszek” pracuje normalnie. We wszystkich unieruchomionych kopalniach pozostawiono obsługę obserwacyjną.

Trzeba podać, że nawet w normalnych warunkach kopalnia Zagłębia Dąbrowskiego i Krakowskiego były nieczynne w dni sobotnie. Obecnie w dobie kryzysu tembardziej w soboty kopalnie nie pracują, gdyż w Zagłębiu Krakowskim i Dąbrowskim obowiązuje 6-godzinny dzień pracy. Dzień sobotni (20. bm.) trudno zatem uwa-

żać za dzień strajku. W większości kopalni ogłoszone są świętówki.

Z analizy dotychczasowej sytuacji strajkowej można wnosić, że coraz silniej przejawiają się momenty nie mające nic wspólnego z walką ekonomiczną. Potwierdzeniem tego są usiłowania pewnych czynników, zmierzające do usunięcia z kopalni obsługi koniecznej i przekształcenia obecnego strajku w strajk czarny. Choć w założeniu swem akcja strajkowa miała na celu wyłącznie obronę interesów ekonomicznych górników — to jednak każdy dzień strajku przynosi wzrost momentów politycznych.

W świadomości każdego robotnika, a tem więcej robotnika zrzeszonego w związku zawodowym wszelka akcja, zmierzająca do zniszczenia urządzeń fabrycznych, a tem samem do podjęcia jego warsztatu pracy jest akcją niedopuszczalną. Dlatego też wzywania do wycofania obsługi z kopalni nie spotykają się z poparciem górników, którzy zdają sobie sprawę, że tego

rodzaju hasła mogą szerzyć wyłącznie jednostki, działające na szkodę interesów robotniczych. Trzeba podkreślić, że wskutek zmniejszonej konsumpcji węgla na rynkach wewnętrznych, normalne jego kontyngenty na miesiąc luty są już wyczerpane. Przydziały konwencyjne zostały wyczerpane jeszcze przed wybuchem strajku. Z tego też względu strajk ten nie przynosi przemysłowcom żadnych strat. Akcja strajkowa w tego rodzaju sytuacji idzie raczej po linje utajonych zamierzeń przemysłowców, a dalsze trwanie jej bynajmniej nie prowadzi do zwycięstwa górników, — może natomiast przyczynić się do osłabienia ich siły i wzmocnienia interesów przemysłowców. Z tej paradoksalnej sytuacji w chwili obecnej — zdaniem naszym — zdrowy instynkt każe widzieć jedną drogę wyjścia, mianowicie zwrócić się do rządu o interwencję, celem pośredniczenia w likwidowaniu zatargu.

Zmiany personalne w Radzie Banku Polskiego

W związku z ukończeniem kadencji w roku 1931 ustępują z Rady Banku Polskiego następujący członkowie: Zygmunt Chranowski, Alfred Falter i Andrzej Wierzbicki. Rada Banku na najbliższym walnem zgromadzeniu akcjonariuszów wystąpi z wnioskiem ponownego ich wyboru.

Na miejsce zmarłego członka Rady śp. Jana Zaglencznego ma wejść do Rady p. Edward Natanson, a do komisji rewizyjnej Banku, w związku z ustąpieniem p. Emila Hupertę w miejsce p. Władysława Heinricha.

Dodatkowe kredyty

W dzienniku Ustaw Nr. 12 z dnia 19-go bm. ogłoszone zostały ustawy o dodatkowych kredytach na okresy budżetowe: 1929-30, 1930-31 i 1931-32.

Dodatkowy kredyt na rok 1931-32 w wysokości 300.000 zł przeznaczony jest na budowę nowych linii kolejowych i pokryty zostanie z oszczędności, uzyskanych w wydatkach przedsięwzięcia „Polskie Koleje Państwowe”.

Ekspert Ministerstwa Skarbu w Gdańsku

W związku z wystąpieniem rządu polskiego z 15 września ub. r. do Wysokiego Komisarza Ligi Narodów w Gdańsku w sprawie nieposzanowania przez to miasto umów polsko-gdańskich, występować będzie, jako ekspert ministerstwa skarbu przed Wysokim Komisarzem Ligi Narodów m. in. Aleksander Tempel.

W zgodzie z Konstytucją i Konkordatem

Odpowiedź przedstawicieli Rządu i prezesa BBWR. posła Sławka na list Episkopatu

W toku generalnej dyskusji w sejmowej Komisji oświatowej nad projektem ustawy o szkołach prywatnych pos. Korneck (Kl. Nar.) zaznajomił Komisję z listem ks. Kardynała Kakowskiego i Ks. Kardynała Hlonda, w którym Dostojnicy Kościoła wysunęli szereg zastrzeżeń w stosunku do projektu ustawy o szkolnictwie. List ten w formie memorjału otrzymali również przedstawiciele Rządu i Kluby poselskie. M in. czytamy w tym liście:

„Co do projektu ustawy o ustroju szkolnym powiedziano: że szkoła ma dawać wyrobienie religijne, moralne, umysłowe i fizyczne. Episkopat zastrzeżę się, że o ile chodzi o katolików, wyrazy „wyrobienie religijne i moralne” powinny być rozumiane w znaczeniu wychowania religijnego i religijno-moralnego w myśl Kościoła. Projekt zaś ustawy o szkołach niepaństwowych wprowadza do szkolnictwa niepaństwowego, a zatem także do szkolnictwa, przez Kościół i osoby prawne kościelne prowadzonego, tak wielkie pogorszenie stanu rzeczy, że Episkopat widzi się zmuszony zwrócić się w tej kwestji do Rządu. Projekt tej ustawy, nadając Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego nieograniczone pełnomocnictwa nie tylko w dziedzinie zakładania nowych szkół prywatnych, ale także w dziedzinie bytu szkół dotychczasowych, jak i uzależnia zakładanie i prowadzenie szkół prywatnych od uznania każdorazowej państwowej władzy szkolnej. Kościół Katolicki jest szczególnie zainteresowany w sprawie powyższej, ponieważ w ramach jego istnieje cały szereg typów szkół prywatnych, służących potrzebom Kościoła oraz jego wiernych, a koniecznych do prawidłowego życia Kościoła Katolickiego w Polsce.”

Oświadczenie wiceministra Pierackiego

W związku z tem p. wiceminister oświaty Pieracki dał szereg wyjaśnień na posiedzeniu Komisji, stwierdzając w odpowiedzi na wywody opozycyjnych mówców że ustawa nie zawiera żadnych sprzeczności z Konstytucją.

Słża Państwa — mówił p. wiceminister — będzie polegała nie tylko na wychowaniu obywatelskiem, lecz także na głębokim wyrobieniu religijnem i to nie czysto zewnętrznym, lecz głęboko tkwiącym w duszy każdego dziecka. Słuszną jest rzecza, że episkopat broni praw kościoła i jego szkolnictwa, które jemu podlega. Gdyby jednak ze strony episkopatu zwrócono się do ministerstwa wcześniej, a można to było uczynić, bo projekt był już dość dawno znany, — to napewno, mimo życzeń przedstawicieli niektórych klubów, byłby episkopat listu nie wysyłał. Żaden z artykułów projektu w niczem nie podważa uprawnień kościoła. Biskupi mogą być spokojni, gdy chodzi o los wychowania religijnego. Niema także żadnej sprzeczności z konkordatem i konstytucją.

List prezesa BBWR pos. Sławka

W związku z tym listem-memorjałem prezes BBWR pos. Walery Sławek wystosował do ks. Kardynała Kakowskiego i ks. Kardynała Hlonda pismo następującej treści:

— „Wasza Eminencjo! Zastrzeżenia i obawy Waszych Eminencyj, wyrażone imieniem Polskiego Episkopatu w piśmie z dnia 16 lutego br. Nr. 164-32 a spowodowane rządowymi projektami ustaw: o ustroju szkolnictwa i o szkołach niepaństwowych, rozważyłem dokładnie i z całym poczuciem współodpowiedzialności za należyte zorganizowanie wychowania przyszłych pokoleń. To rozważenie umocniło mnie w przekonaniu, że BBWR z całym spokojem może popierać nadal wspomniane projekty Rządu. Są one bowiem tylko dalszym rozwinięciem zasad, wyrażonych w art. 117 Konstytucji, jeśli chodzi o szkolnictwo prywatne i art. 120, jeśli chodzi o kierownictwo i nadzór nauki religji w szkołach.

W szczególności mam zaszczyt ująć moje stanowisko w sprawach, w piśmie tem poruszonych, jak następuje:

1) Zastrzeżenie dotyczące interpretacji słów: „wyrobienie religijne” w stosunku do dzieci katolickich, jakkolwiek merytorycznie nie nasuwa wątpliwości, formalnie jednak wydaje się zbyt precyzyjne, sprawę tę bowiem regulują dostatecznie postanowienia Konstytucji (art. 120), oraz Konkordatu (art. XIII). Postanowienia tych ustaw o ustroju szkolnictwa nie znosi i znosić nie może. Jeżeli nie powtarza ona explicite odnośnie nauki religji tego, co powiedziano w ustawach ogólnych, to dlatego, że ze względów legislacyjnych jest to zbędne, a nadto dlatego, że obejmując sprawę ustroju szkół przeznaczonych dla młodzieży różnych wyznań, ustawa ta musi także rzeczyć, jak cele ustroju i t. p. formułować ogólnie, inaczej bowiem wprowadzając postanowienia zbyt szczegółowe, musiałaby mówić o każdym z wyznań z osobna.

2) W postanowieniach projektu ustawy o szkolnictwie niepaństwowem nie widzę również nic sprzecznego z postanowieniami Konstytucji i Konkordatu. Każda ustawa szczegółowa rozwija zasady ogólne, za warcie w ustawach ogólnych, postanowienia ustawy o szkolnictwie niepaństwowem są też niewątpliwie tylko rozwinięciem odnośnych postanowień Konstytucji (art. 117),

jak i stosowanej dotychczas praktyki. Są one również zgodne z duchem Konkordatu (art. 11-13). Wyjątkowe uprawnienia, przyznane Kościołowi Katolickiemu w Konkordacie, jak również zastrzeżenia tam wprowadzone Państwa, stanowią gwarancję, że postanowienia ustawy o szkolnictwie niepaństwowem nie będą w interesie obu stron interpretowane na niekorzyść szkół prowadzonych przez Kościół Katolicki lub osoby prawne kościelne, zgóry bowiem należy wykluczyć możliwość łamania postanowień Konkordatu czy to ze strony Państwa, czy też ze strony Kościoła.

Pozwalam sobie wobec powyższego wyrazić głębokie przekonanie, że obawy, poddyktowane niewątpliwie troską Waszych Eminencyj o dobro młodzieży katolickiej, nie znajdują potwierdzenia ani w świetle analizy prawnej projektów obu ustaw, ani też w świetle istotnych tendencji Rządu.

Przy sposobności raczy Wasza Eminencja przyjąć wyrazy mojej głębokiej czci i poważania (—) Walery Sławek.”

Dowiadujemy się, że pismo w tej samej sprawie wystosował do Episkopatu Polskiego minister wyznań religijnych i oświecenia publicznego, Janusz Jędrzejewicz.

Pomorze w hołdzie Ojcu św.

W dziesięciolecie pontyfikatu Piusa XI.

Dziesięciolecie panowania Jego Świętobliwości Papieża Piusa XI obchodziło Pomorze nadzwyczaj uroczystości. We wszystkich parafiach miejskich i wiejskich odbyły się solenne nabożeństwa, wieczornice i akademje. Na czele kroczyła stolica diecezji Pelpliń. W sam dzień koronacji odbyła się akademja w Seminarjum Duchownem o bogatym bardzo programie. Zaszczycił ją swą obecnością JE. Ks. Biskup Dr. Okoniewski, Ordynariusz diecezji, który w natężonem przemówieniu zobrazował w kilku rysach wielkość Piusa, wznosząc na jego cześć okrzyk, podchwycony entuzjastycznie przez zebranych.

W niedzielę, dnia 14 bm., jako w „Dzień Papieski” odprawilo się uroczyste nabożeństwo

w katedrze, celebrowane przez JE. Ks. Biskupa Sufragana Dominika w obecności JE. Ks. Biskupa Ordynariusza i Wojewody Pomorskiego, p. Kirtilksa. Olbryznia gotycka świątynia, przepelniona po brzozy wiernymi, rozbrzmiewała potężnymi akordami wspaniałego Te Deum. Po tej wspólnej modlitwie za Ojca św. złożyło Mu społeczeństwo pelplińskie publiczny hołd w czasie wieczornej akademji. — Otworzył ją JE. Ks. Biskup Ordynariusz przepięknymi słowy o działalności Papieża w Polsce. Przemówienie to wywołało żywiołowe okrzyki na cześć polskiego Ojca św.

Dłuższy recitat, piękne deklamacje i nieprzeciętne popisy koncertowe chóru katedralnego jakoteż orkiestry Związku Kolejarzy z

Szczytno centrala niemieckich przygotowaw lotniczych

Szczytnieński ośrodek lotniczy rozwija wyjątkową działalność w dziedzinie przygotowania lotniczego szerokiej warstwy społeczeństwa cywilnego. Ostatnio dokonano tam poświęcenia dwóch nowych aparatów szkolnych pod nazwą „Dinort” i „Rittmeister Roehre”. Dalsze aparaty są w przygotowaniu.

Akacja szczytnieńska cieszy się wybitnym poparciem niemieckich władz państwowych. Prezydent rejencji olsztyńskiej udzielił np. szczytnieńskiemu związkowi lotniczemu („Ortelsburger Verein fuer Luftfahrt”) zezwolenia na urządzenie w lutym i marcu 1932 publicznych zbiórek na budowę aparatów na terenie miast: Szczytno, Wielbarka, Pasymia, Wiborka, Biskupca i Żadzorka.

Jeśli sobie uświadomimy, że Szczytno jest oddalone w linii powietrznej od Warszawy o stotrzydzieści km, to fakt tak żywych przygotowań lotniczych w Szczytnie nabierze specjalnego posmaku.

Delegacja P. O. W. u P. Prezydenta Rzplitej

Pan Prezydent Rzplitej przyjął na Zamku delegację zrzeszenia członków P. O. W. — Wschód (K. N. III) z prezesem mjr. Władysławem Ziemiańskim na czele.

Delegacja wręczyła popiersie Marszałka Piłsudskiego odlane z brązu, jako dar imienny dla P. Prezydenta. Pan Prezydent interesował się żywo pracami P. O. W. — Wschód i w dłuższej rozmowie informował się szczegółowo o obecnej działalności tej organizacji, chlubnie zasłużonej w okresie walk o niepodległość.

W dwóchsetną rocznicę urodzin Waszyngtona

W poniedziałek, dnia 22 bm. w dwóchsetną rocznicę urodzin Waszyngtona, ambasador Stanów Zjednoczonych A. P., p. Willys, wydaje w salonach ambasady przyjęcie, w którym wezmą udział przedstawiciele rządu, ciał ustawodawczych, korpusu dyplomatycznego, świata politycznego, członkowie kolonji amerykańskiej oraz przedstawiciele ster naukowych i artystycznych.

Tczewa, wypełniły bogaty program wieczornicy. Uczestnicy wyszli z niej z ożywioną i utrwaloną miłością i przywiązaniem do ukochanej osoby Jego Świętobliwości.

Wojna na Dalekim Wschodzie

200 tys. armja japońska w ofensywie

Zgodnie z zapowiedzią wojska japońskie zaatakowały Chińczyków na szerokim froncie na zachód od Cza-Pei, na odcinku Hong-Kiu. — Ofensywa skierowana została przeciw Kiang-Wan, położonemu w odległości 2 mil na północ od Hong-Kiu. Japończycy posuwają się wciąż naprzód, zyskując stopniowo na sile.

BOMBARDOWANIE CHIŃSKICH POZYCJI

Jednocześnie z rozpoczęciem ofensywy, samoloty japońskie bombardowały gwałtownie

pozycje chińskie. Wojska Czang-Kai-Szeka, na które Japończycy skierowali atak, stawiają zaciekły opór. Artylerja pracuje z obu stron. — Atak japoński na Kiang-Wan jest wstępem do ataku na Cza-Pei, który jest głównym celem w planach kampanji japońskiej. Tysiące Chińczyków z pośród ludności cywilnej w okropnych warunkach pozostają jeszcze w Cza-Pei, inni porzucają zburzone domostwa i, nie mając dokąd się schronić, zapieniają przystań między Cza-Pei i koncesją międzynarodową.

Chińczycy nie rozporządzając armatami przeciwlotniczymi, odpowiedzieli ogniem karabinów maszynowych. Rozpoczęła się legalna walka. Japońskie samoloty bombowe obrzucały Kiangwan i Czapei bombami.

Bezpośrednio potem piechota japońska wmaszerowała na obwarowany plac wyseigowy, dotarła do Kiangwan, ale po krótkiej lecz zaciętej i krwawej walce zmuszona została przez wojska chińskie do odwrotu. Także i atak japońskich tanków pozostał bezskuteczny.

PO ODRZUCENIU ULTIMATUM.

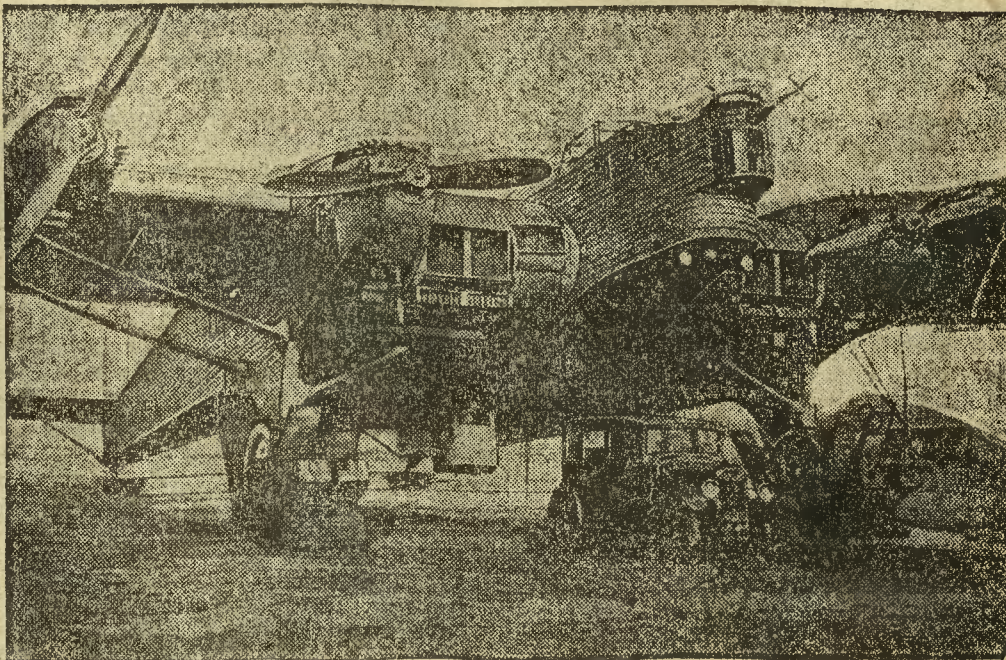
Przy ocenie sytuacji militarnej, jaka się wytworzyła na Dalekim Wschodzie po odrzuceniu ultimatum przez dowództwo chińskie, francuscy rzeczoznawcy wojskowi biorą pod uwagę, iż Japończycy rozporządzają w chwili obecnej 200 tysiącami żołnierzy oraz potężnym materiałem artyleryjskim, zwłaszcza armatami 75 i 153 mm. oraz tankami. Teren jednak pocięty jest licznymi polami ryżowymi oraz drenami do zaopatrywania w wodę plantacji. Co więcej, — teren ten jest pokryty niezliczoną ilością pagórków i mogił, które utrudniają posuwanie się tanków i armat.

Z drugiej strony jest rzeczą niemożliwą używanie ciężkiej artylerji w Cza-Pei z powodu bliskiego sąsiedztwa koncesji międzynarodowej.

Armja kantonńska liczy, po otrzymaniu posiłków 45.000. W ostatnich czasach otrzymała ona kilka baterji artylerji ciężkiej i lekkiej.

„Kölnische Zeitung” omawiając ostatni apel do Japonji, twierdzi, że wyraźnego sformułowania noty domagali się przedewszystkiem przedstawiciele Francji i Polski. Dziennik twierdzi, że o ile chodzi o Francję, oznacza to zerwanie z polityką Briand’a, co musiało nastąpić, bo byłoby dainem gdyby Francja, która proponuje wycofać się z siły, naraziła tymczasem na osłabienie jej autorytet.

Breadnucchi powietrzny

Gigantyczny ten samolot do zrzucania bomb, zbudowany dla armji francuskiej, poruszany przez 4 silniki, zaopatrzony jest w 9 karabinów maszynowych i może zabrać 2500 kg materiału wybuchowego i bomb. Promień jego zasięgu wynosi 1000 km. Pod kadłubem giganta powietrznego znajduje się specjalna gondola dla obsługi przyrzadu do zrzucania bomb

Na 3241 lat — 268 lat panował pokój

Z 8000 traktatów wieczystych — każdy trwał przeciętnie 2 lata

Przedstawiciele Polskiej Komisji współpracy prawniczej międzynarodowej w ten sposób formułują aktualne zagadnienia skutecznej ochrony pokoju.

— Równoległe do poczyniń na terenie polityki międzynarodowej — przez cały okres ostatnich lat różne międzynarodowe koła prawnicze, zarówno jak i międzynarodowe organizacje polityczno-społeczne (np. ostatnio XXVII Konferencja Unji Międzyparlamentarnej, na której Polskę reprezentował wicemarszałek Sejmu, prof. Wacław Makowski) — pracowały nad pogłębieniem zagadnienia pokoju i zabezpieczeniem pokoju. Prace te miały za przedmiot sformułowanie tez do prawa karnego międzypaństwowego, materialnego, ustrojowego i procesowego.

Należy wymienić przedewszystkiem prace Międzynarodowego Zrzeszenia Prawa Karnego, które w r. 1930 wyłoniło specjalną komisję dla opracowania całego systemu prawa karnego międzypaństwowego — materialnego, które to opracowanie mogłoby się stać podwaliną przyszłego Kodeksu Karnego Międzypaństwowego. Komisja ta posunęła już dość daleko swe prace.

— Jakie czyny, czy wystąpienia komisja specjalna zakwalifikowała do rzędu t. zw. przestępstw międzypaństwowych?

— Wymienimy najważniejsze. A więc — ogłoszenie sfałszowanych dokumentów dyplomatycznych celem zaostrożenia sytuacji międzynarodowej; pogroźki wojenne i odwetowe w mowach mężów stanu i członków rządu; agitacja wojenna, jeżeli osiągnęła skutek — (w przeciwnym razie ściganie tego przestępstwa winno, jak to już w art. 111 projektu nowego polskiego Kodeksu Karnego przewidziane zostało, ulegać represji sądów krajowych poszczególnych państw, bez względu oczywiście na miejsce popełnienia przestępstwa i obywatelstwo sprawcy); ogłoszenie wojny napastniczej przez szefa rządu — (jako przykład i pre-

cedens zarazem w tym względzie możnaby wymienić osobę Wilhelma II, b. cesarza Rzeszy Niemieckiej); czyny jednostek, względnie całych grup, zmierzające do oderwania części terytorjum danego państwa lub skierowane przeciwko niepodległości państwa.

Kwestja zapewnienia należytej egzekutywy stanowi bodajże istotę zagadnienia. To też na początku obrad komisji specjalnej pojawił się projekt utworzenia międzynarodowej siły zbrojnej, jako organu, mającego zapewnić pokój i posłuszeństwo wobec wyroków Międzynarodowego Trybunału Karnego.

Na zasadzie badań naukowych można stwierdzić, że ochrona pokoju i traktatów pokój zabezpieczających jest rzeczą na tyle trudną, iż

— jak to wykazały obliczenia historyków — w czasie ostatnich 3241 lat istnienia ludzkości i świata — 3158 LAT BYŁY LATAMI WOJNY, A TYLKO W CZASIE 268 LAT PANOWAŁ POKÓJ NA ZIEMI. Co zaś dotyczy poszanowania traktatów, to okazuje się, że przy ogólnej liczbie około 8000 zawartych w tym czasie traktatów, — które urczyście ogłoszono, jako wieczyste — każdy z nich trwał przeciętnie 2 — wyraźnie dwa lata!

W świetle tych cyfr należy więc mówić nie tyle o realizmie, ile o konieczności przedsięwzięcia wszelkich wysiłków, mających na celu ochronę tego tak niezmiernie drogiego, a niestety tak dotychczas rzadkiego dobra ludzkości, jakim jest POKÓJ!

Apel delegata Polski z przed 500 lat

Genewa entuzjastycznie się polską tezą o rozbrojeniu moralnym

W Genewie odbył się wielki bankiet, zorganizowany przez komitet dla rozbrojenia moralnego. Bankiet zgromadził licznych przedstawicieli różnych delegacji na konferencję rozbrojenia, przedstawicieli organizacji międzynarodowych, szereg wybitnych osobistości międzynarodowego świata politycznego i naukowego. Przybywającego w czasie bankietu min. Zaleskiego, któremu towarzyszył szef gabinetu min. Szumłakowski obecni powitali żywymi oklaskami.

Z pośród wygłoszonych przemówień należy wyróżnić wystąpienie profesora szwajcarskiego p. Bonvier, który w gorących słowach wyrażał się o „szeroko zakrojonym programie pokojowym Polski“, zapewniając mu całkowite poparcie szwajcarskich kół uniwersyteckich.

Sekretarz Unji Międzyparlamentarnej poseł norweski Lange podkreślił zupełną zgodność pomiędzy polskim projektem rozbrojenia moralnego i celami, do których zmierza Unja Międzyparlamentarna.

Następnym mówcą była senatorka Hubicka, która przedstawiła sposób, w jaki naród polski pojmuje rozbrojenie materialne i moralne. Pani Hubicka ujęła też głębokie zamilowanie narodu polskiego do pokoju w słowach, które znalazły żywy oddźwięk wśród zebranych.

Z pośród innych mówców wspomnieć wreszcie należy o redaktorze Girard, który w imieniu Związku Prasy Zagranicznej Szwajcarii

zapewnił p. min. Zaleskiego, iż prasa międzynarodowa z całym zapalem poświęci się wysokiemu ideałowi współpracy międzynarodowej i stabilizacji pokoju, które są istotnymi celami polskiej inicjatywy w sprawie rozbrojenia moralnego.

Tego samego dnia odbył się wieczór odczytowy pod przewodnictwem prezydenta Mottego. Prof. de Reynold z Berna oświetlił praktyczne możliwości realizacji rozbrojenia moralnego. Opierając się na propozycji rządu polskiego, mówca wskazał na konieczność podpisania konwencji, proponowanej przez Polskę w dziedzinie podręczników szkolnych, kinematografji i t. d.

Ostatni mówca prof. Halecki, nawiązując do przemówienia, wygłoszonego przez delegata polskiego na kongresie w Arras w r. 1435, w którym zawarty był apel o wyzbycie się ducha wojennego, podkreślił wiekowe tradycje Polski w dziedzinie rozbrojenia moralnego. Następnie prof. Halecki omówił znaczenie rozbrojenia moralnego, które jest metodą codziennej wytrwałej, twórczej pracy na rzecz organizacji pokoju.

Prezydent Motta zakończył wieczór, wyrażając nadzieję, że o Konferencji Rozbrojenia będzie można kiedyś powiedzieć, iż zrealizowała apel delegata Polski na kongresie z przed 5-ciu wieków.

Działalność Banku Polskiego

w porównaniu z zagranicznymi bankami centralnymi

Porównanie bilansu Banku Polskiego z końca 1930 roku z analogicznym bilansem z roku poprzedniego wskazuje na to, że działalność Banku Polskiego w ciągu okresu całorocznego znacznie różniła się w swych głównych liniach od działalności większej części pozostałych banków centralnych.

Przedewszystkiem pewne zmniejszenie się portfela wekslowego Banku Polskiego w roku poprzednim wyraźnie odbija od znacznego zwiększenia się rozmiarów akcji kredytowej wielu innych banków centralnych, a w szczególności banków: Niemieckiego, Węgierskiego, Czechosłowackiego, Austriackiego, Jugosłowiańskiego i banków federalnych Stanów Zjednoczonych A. P. Z pośród europejskich banków centralnych tylko we Francji i Szwajcarii banki centralne miały możność zmniejszania rozmiarów udzielanych kredytów wekslowych, gdyż pozwalał im na to napływ kapitałów do banków prywatnych. Ograniczenie ekspansji kredytowej Banku Polskiego jest wyrazem jego polityki, zmierzającej do dyskontowania jedynie pierwszorzędno materiału wekslowego i do utrzymania wysokiego pokrycia kruszcowo-dewizowego obiegu banknotów. W związku z tem, Bank Polski w ślad za zmniejszeniem się swej rezerwy obniżył w ciągu ostatniego roku wysokość obiegu banknotów o 110 milionów złotych. Ten fakt, równie wyraźnie różni Bank Polski od szeregu innych banków centralnych, które zwiększyły obieg banknotów. Pokrycie obiegu natychmiast płatnych zobowiązań przez rezerwy kruszcowo-dewizowe obniżyło się w Banku Polskim zaledwie o 1/8 część z 55% na 48%, gdy tymczasem, za wyjątkiem nielicznych wypadków, w innych bankach pokrycie to obniżyło się wydatnie: w Niemczech o połowę, w Czechosłowacji, na Węgrzech i w Austrii o 1/3, w Stanach Zjednoczonych o 1/7 część.

Analiza porównawcza ostatnio ogłoszonego dorocznego bilansu Banku Polskiego w zestawieniu z bilansem z roku poprzedniego, pozwala zorientować się we wpływie różnorodnych przejawów życia gospodarczego ostatnich czasów, na stan interesów naszego banku centralnego.

Alarmy i prowokacje wschodnio-pruskie

Planują dalszą walkę z organizacjami polskimi

Cała prasa wschodnio-pruska z wyjątkiem centrowej zamieszcza w dalszym ciągu alarmujące artykuły o grożącym rzekomo lada chwila wkroczeniu wojsk polskich do Prus Wschodnich, malując w podniecających słowach niebezpieczeństwo polskie i napadając równocześnie na ruch polski na Mazurach.

Dwie księgarnie w Olsztynie wystawiły w swych oknach wystawowych reklamy po wieści „Ueberfall in Ostpreussen“, przedstawiającej napad polski na Prusy Wschodnie. Napisy: Wojska polskie przekroczyły dziś w nocy granicę Prus Wschodnich“ i mapy, obrazujące przebieg działań wojennych, wywołały wielką sensację w mieście i w ogromnym promieniu w całej okolicy. Obecnie reklamy te przeniesiono na wioski. W wielu wypadkach ludność utwierdziła w autentyczność pogłosek, które rozniósł się z ogromną szybkością, szerząc powszechne zamieszanie.

„Stahlhelm“ usiłuje wykorzystać nastroje, potęgując swą akcję werbunkową. W szeregu wiosek urzęda on ćwiczenia wojskowe dla młodzieży w wieku poborowym. Partje nacjonalistyczne chcą znów wykorzystać te alarmy do walki z organami polskimi podczas zbliżających się wyborów do sejmiku pruskiego.

Opinia węgierska o prześladowaniu Polaków w Prusach

Dziennik budapeszteński „Nemzeti Ujsag“ zamieszcza korespondencję z Wrocławia pt. „Krwawe prześladowania Polaków w Prusach Wschodnich“. „Nemzeti Ujsag“ podaje szczegółowy opis ostatnich zajęć na terenie Prus Wschodnich i donosi, że wypadki w Jedwabnie i Dębowcu odbiły się głośnie echem nie tylko w Polsce, ale i zagranicą.

Dziennik pisze o apelu polskich związków społecznych w sprawie gnębienia szkolnictwa polskiego na terenie Niemiec, które zwróciły się do pokrewnych związków międzynarodowych i Ligi Narodów i kończy artykuł słowami: „Nie możemy pominąć milczeniem faktu, że „Deutsche Allgemeine Ztg.“ oczerniła niedawno Węgry, zarzucając im gnębienie mniejszości niemieckiej. Gdy ktoś oskarża niewinnego, to przedewszystkiem powinien u siebie zrobić porządek“.

Tajemnice jasnowidza inż. Ossowieckiego

Szczegóły rewizji i dochodzeń władz śledczych

Wiadomość o rewizji jakiej dokonali władze sądowno śledcze cywilne i wojskowe w mieszkaniu słynnego jasnowidza inż. Stefana Ossowieckiego w Warszawie, wywołała niezwykle poruszenie.

Nazwisko in. Ossowieckiego szeroko jest znane warszawskiej publiczności w związku z jego niezwykłym darem odgadywania myśli ludzkich i widzenia na odległość. Słynne są jego odkrycia w rozmaitych zawiłych sprawach jego głośnie przewidywania i prorocтва o których tak wiele się mówiło.

Inżynier Stefan Ossowiecki nie tylko dzięki swoim niezwykłym właściwościom, ale również dzięki świetnym koligacjom i wyrobionym stosunkom towarzyskim, ceniony był i mile widziany w najbarziej wytwornych i zamkniętych towarzystwach oraz wśród najwyższych sfer rządowych

W ostatnich czasach do wiadomości władz sądowno śledczych doszło, że inż. Stefan Ossowiecki wykorzystując swoje rozgałęzione stosunki w kolach urzędowych usiłuje załatwiać rozmaite sprawy na rzecz prywatnych firm i osób. Poza tem stało się wiadomem, że inż. Ossowiecki pobiera wysokie wynagrodzenia za interwenjowanie w urzędach i przedsięwzięciach państwowych i samorządowych. — Co więcej, poczęły wpływać doniesienia, iż inż. Ossowiecki zawiera formalne umowy, w których zaciąga zobowiązania na załatwienie rozmaitych spraw za zgóry ustalonym wynagrodzeniem.

Gdy w ostatnich dniach dowiedziano się o sprawie p. Fuksowicza, właściciela majątku ziemskiego Ławica pod Poznaniem, władze prokuratorskie uznały, że nadszedł stosowny moment do wkroczenia i miarodajnego ustalenia, czy krążące pogłoski o działalności inż.

Ossowieckiego mają realne podstawy.

Co się zaś tyczy zarzutów osnutych na tle sprawy majątku Ławica — to rzecz miała się tak:

Ławica — własność p. Fuksowicza — w czasie jego nieobecności podczas wojny, przejęta została przez władze wojskowe pod zarządem przymusowy. Znajdują się tam obiekty wojskowe, jak wytwórnia samolotów, hangary, wyższa szkoła pilotażu itp. urządzenia wojskowo - lotnicze.

Po powrocie p. Fuksowicza czynił starania o zwrot majątku. Zwrócił się z tem do p. Ossowieckiego, prosząc go, by mu w tem do pomógł. Za przeprowadzenie ewent. sprzedaży majątku ministerstwa spraw wojskowych za cenę 3 milionów złotych, bądź też zamiany Ławicy na inny majątek państwowy czy też wreszcie zwolnienie od przymusowe od p. Fuksowicza 60000 złotych.

W trakcie podjętych starań, w lipcu 1929 roku majątek Ławica został zwolniony z pod przymusowego zarządu. P. Fuksowicz, ucieszony takim obrotem sprawy nie myślał już o panu Ossowieckim i o obiecanych dla niego niędzach. Jasnowidz zaś nie przewidział takiego obrotu rzeczy. Twierdził stanowczo, że to za jego wstawiennictwem majątek zwolniono z pod przymusowego użytkowania i domagał się przyobiecanego gotówki.

Dochodzenie władz w tym kierunku ma ustalić, czy istotnie inż. Ossowiecki „pomógł“ w tej sprawie Fuksowiczowi. Wiadomości, jakoby na tle pretensyj p. Ossowieckiego miał się odbyć jakiś sąd polubowny, nie odpowiadają prawdzie.

Prócz sprawy Ławicy, dochodzenie, — jak słyhać, jest w trakcie ustalania rozmiarów

ingerencji p. Ossowieckiego w wielu innych jeszcze sprawach, gdyż wykorzystywał on swoje wpływy pod pozorem jasnowidztwa, które otwierało mu salony, nieraz bardzo nie dostępne

W czasie rewizji, która prowadzona była niezwykle skrupulatnie, znaleziono cały szereg dokumentów, stwierdzających że inż. Ossowiecki istotnie zawierał umowy z różnymi osobami, na zasadzie których zobowiązywał się do pozytywnego załatwienia rozmaitych zawiłych spraw na terenie urzędu i przedsiębiorstw państwowych oraz samorządowych. M. in. znaleziono umowę na 60 tys. zł., które miały być wypłacone inż. Ossowieckiemu tytułem prowizji za przeprowadzenie transakcji między ministerstwem skarbu a pewnym obywatelem ziemskim który usilnie zabiegał o sprzedaż swego majątku. Inż. Ossowiecki miał pobierać pewne sumy zgóry tytułem kosztów, związanych z załatwianiem transakcji i interwencji. Umowy inne, zawierane przez inż. Ossowieckiego w podobnych sprawach, również sięgały bardzo znacznych sum, idących w dziesiątki tysięcy złotych.

W chwili wkroczenia władz do mieszkania inż. Ossowiecki był wielce uprzejmy.

Gdy na biurku jeden z przedstawicieli władz znalazł kilka listów nieodpieczętowanych, inż. Ossowiecki oświadczył że bez otwarcia kopert może za pomocą jasnowidzenia odtworzyć treść wspomnianych listów. Nie zgodzono się oczywiście na to i poczęstowano taką uwagą:

— A czy pan też przewidział naszą wizytę u siebie?

Na to pytanie jasnowidz nie nie odpowiedział, jeno niechętnie przystąpił do odpieczętowania kopert

4 lata więzienia za szpiegostwo

Zakończenie procesu Kamińskiego przed Sądem Okr. w Bydgoszczy

Jak pisaliśmy w ostatnim numerze naszego pisma, w Sądzie Okręgowym w Bydgoszczy przez dwa dni toczył się proces przeciwko Sergiuszowi Kamińskiemu, oskarżonemu o uprawianie szpiegostwa na szkodę Państwa Polskiego. Niecodzienny ten proces w Bydgoszczy wzbudził tem większe zainteresowanie, że poza publicznym odczytaniem aktu oskarżenia i wyroku, przez cały czas toczył się przy drzwiach zamkniętych.

Szczegóły ujawnione w trakcie przewodu sądowego, a dotyczące zbrojennych tajemnic państwowych, nie mogą być podane przez prasę do wiadomości publicznej ze zrozumiałych względów.

Ostatnio w skróceniu podaliśmy motywację aktu oskarżenia, które wynik dwudniowej rozprawy najzupełniej potwierdził. Sąd na podstawie zeznań przesłuchanych świadków dowodowych i odwoływanych ustalił następujący stan faktyczny.

W latach od 1920 do 1927 roku Kamiński prowadził w Warszawie własne biuro techniczne no-lotnicze, które w rzeczywistości jednak spełniało rolę kurtyny, za którą najbezpieczniej rozwijać się mogła akcja szpiegowska. Kamiński przyjął na Polskę przedstawicielstwo kilku firm zagranicznych na rozmaity sprzęt lotniczy, a przeważnie na motory marki „Mercedes”. Miljonowe miasto, jakim jest Warszawa, nie było widocznie dla niego odpowiednim środowiskiem, w którym mógłby działać bezpiecznie i na szeroką skalę. Tam bowiem czujność władz bezpieczeństwa jest znacznie zwiększona niż gdzieindziej i dlatego bardzo łatwo mogła powinąć mu się noga. Postanowił więc działać na prowincji w nadziei, że będzie tam czuł się znacznie swobodniej i że wyniki tej akcji będą większe. W tym celu pod koniec roku 1927 likwiduje swe przedsiębiorstwo w Warszawie, przyjeżdża do Bydgoszczy i tu prowadzi nadal swe biuro techniczne pod nazwą „Lotnictwo”.

Do dzieła zabrał się energicznie i chytrze, jak każdy zresztą szpieg. Nawiązanie znajomości ze znakomitymi osobistościami, przeważnie ze sfer wojskowych, było pierwszą i niezodzowną koniecznością. Wdarł się więc w przednie szeregi oficerskie i towarzyskie naszego miasta, angażując nawet do swego przedsięwzięcia wysokich emerytowanych oficerów wojsk polskich w charakterze kierowników i sekretarzy biura. Przy pomocy tak szerokiej znajomości nawiązał ścisły kontakt z lotnikiem bydgoskim, dla którego przez krótki czas był nawet dostawcą sprzętu lotniczego z zagranicy.

Dolary szeroka struga musiała płynąć z Rosji Sowieckiej do jego kieszeni, bo Kamiński hulał we wszystkich lokalach w Bydgoszczy i do tych hulanki starał się wciągnąć oficerów, aby przy wyborowym szampanie, którym hojnie częstował, rozwiązać im języki. Zwracał się również do niektórych wojskowych listownie z popłatnemi propozycjami, lecz zawsze bezskutecznie. Poza tem dość często wyjeżdżał

do Warszawy i Gdańska, rzekomo w sprawach kupieckich, a w rzeczywistości na konferencje z przedstawicielami Sowieców.

Tym właśnie faktem, jak również hulawczym trybem życia zwrócił na siebie uwagę organów wojskowych i śledczych, które wzięły go pod ścisłą obserwację. Szeszwały listy poczuł jednak, że w Bydgoszczy grunt zaczyna mu palić się pod stopami i że każdej chwili może być aresztowany, a chcąc nadać sprawie korzystny dla siebie obrót, wyjechał w roku 1930 do Warszawy. Tam zgłosił się w odpowiednim ministerstwie i otwarcie przyznał, że był do tego czasu agentem sowieckim, dokładnie opisał wszelkie dotychczasowe poczynania i rezultaty w tym kierunku (przeważnie mówił o konferencjach w Gdańsku i Warszawie), a następnie zaoferował swe usługi (?). Władze jednak, które już przedtem dokładnie poinformowane były o całej szpiegowskiej aferze, z usług Kamińskiego nie skorzystały, lecz ku wielkiemu jego zdziwieniu zarządziły natychmiastowe zamknięcie go.

Podstęp nie udał się całkowicie i teraz dopiero Kamiński przekonał się, że nie ujdzie ręce sprawiedliwości. Dlatego też obmyślił sobie naprędce taktykę postępowania obronnego. Już wkrótce na przesłuchaniu u sędziego śledczego kategorycznie zaprzeczył, jakoby

miał zgłaszać się kiedykolwiek w Warszawie, przyznać się do uprawiania szpiegostwa na rzecz Sowieców i nakoniec zaoferować swe usługi Polsce. To samo potwierdził również na przedwczorajszej rozprawie. Zaprzeczał również stanowczo pobieraniu przez siebie od sowieckiego attache wojskowego w Warszawie wysokich sum pieniężnych w dolarach.

Tymczasem rewelacyjne zeznania świadków w tej sprawie ustaliły w najdrobniejszych szczegółach taki właśnie stan rzeczy, jaki przedstawił Kamiński w chwili, kiedy się zgłosił w Warszawie w ministerstwie, przyznając się do wszystkiego. Z tego wynika, że gdyby Kamiński nie brał istotnie udziału w sowieckiej akcji szpiegowskiej, czemu teraz tak kategorycznie zaprzecza, to w żaden sposób nie mógłby podać tak dokładnych i prawdziwych wiadomości, których zresztą sam był autorem. — Wobec takiego stanu rzeczy w drugi dzień procesu po przesłuchaniu eksperta wojskowego o godz. 3 popołudniu Sąd, biorąc pod uwagę okoliczność, iż dzięki sparaliżowaniu akcji, nie przyniosła ona wielkiej szkody Państwu, wydał wyrok, mocą którego Kamiński skazany został na cztery lata więzienia z zaliczeniem aresztu śledczego i dopuszczeniem dozoru policyjnego po odsiedzeniu kary. Zasądzony przyjął wyrok spokojnie.

Z życia organizacyjnego Związku Drogerzystów

O zmianie projektu rozporządzenia o dozorcze nad wyrobem środków kosmetycznych

W ub. niedzielę odbyło się w Toruniu w sali „Dworu Artusa” roczne walne zebranie Oddziału Pomorskiego Związku Drogerzystów R. P. W obradach wziął udział sekretarz gen. Związku Gadebusz z Poznania. Kedyś naszego pisma reprezentował red. Danilewski.

Obrady zajął prezes obwodu pom. p. Skrzypczak, witając przybyłych członków i gości, poczem poświęcił słów kilka pamięci zmarłych w roku ub. członków sp. Szulca z Czerska i sp. Tarkowskiego z Gdyni. Pamięć zmarłych uczczono przez powstanie.

Przewodniczącym wybrano jednogłośnie p. prezesa Skrzypczaka.

Po odczytaniu protokołu z ostatniego walnego zebrania przez sekretarza p. Sikorę, poszczególnie członkowie Zarządu zdawali sprawozdanie z działalności w roku ub. Kolejno zdawali sprawozdanie: sekretarz p. Sikora, skarbnik p. Joachimczyk, przewodniczący komisji szkolnej p. Hanczewski, wreszcie prezes p. Skrzypczak, który dał w swem sprawozdaniu pogląd na całokształt działalności Zarządu w roku ubiegłym. Obwód pomorski liczy obecnie 96 członków, stan kasy wynosi: 477,78 zł.

Ustępującemu Zarządowi udzielono jednomyślnie absolutorjum, poczem przystąpiono do wyboru nowych władz. Prezesa wybrano ponownie p. Skrzypczak z Torunia. — W skład Zarządu weszli p. Hanczewski (Grudziądz) jako wiceprezes, p. Sikora jako sekretarz, p. Tuszyński (Grudziądz) zast. sekr., p. Joachimczyk — skarbnik, p. Tomaszewski — (Grudziądz) — bibliotekarz, oraz jako radni pp. Wellenger z Działdowa, Wawrzynowicz (Tuchola), Pruchniewski (Wąbrzeźno, Olejniczak, Galdyński i p. Baralkiewiczowa z Torunia. Do komisji rewizyjnej wybrani zostali pp. Tomczak z Brodnicy i Szerka z Jabłono-

Programy radiowe

Wtorek, dnia 23 lutego 1932 r.

Warszawa: 11.20 Kom. meteor. Gł. Wojsk. St. Met. dla komunikacji lotn.; 11.45 Codz. Przegląd Prasy Polskiej; 11.58 Sygnał czasu z Warsz. Obs. Astr., hejnał krakowski; 12.10 Płyty gramofonowe; 13.10 Urz. kom. PIM.; 13.15 Komunikat gospodarczy; 13.40 Pogadanka p. t. „Dobry spółdzielca” — p. A. Zacharski; 13.55 Muzyka; 14.00 Pogadanka roln. pt. „Ognisko rodzinne na wsi”, wygl. p. P. Restorffowa; 14.50 Muzyka salonowa — Oktet Squiera; 15.15 „Chwilka lotnicza”; 15.25 „Przegląd czasopism kobiecych” omówi p. M. Ankiewiczowa; 15.45 Giełda pien. oraz kom. Centr. Biura Hydr. dla żeglugi i rybaków; 15.50 Program dla dzieci młodszych 16.20 Odczyt z Wilna; 16.40 Arje i pieśni w wyk. Ewy Turner — sopr. i H. Lazaro — tenor; 17.10 „Upadek ludnościowy Niemiec”, wygl. p. A. Plutyński; 17.35 Koncert popoł. w wyk. ork. P. R. pod dyr. J. Ozimińskiego; 18.50 Rozmaitości; 19.15 „Książka rolnicza”, wygl. inż. Wł. Sawicki; 19.30 Wiadomości sportowe; 19.35 Romanse cygańskie; 19.45 Pras. Dzień. Radjowy; 20.00 Feljton pt. „O. R. P. Wilk w Gdyni”, wygl. J. Pocker; 20.15 Koncert popoł. Wyk.: Ork. P. R. pod dyr. J. Ozimińskiego, I. Dygas (tenor), A. Junowicz (flet) i L. Urstein; 21.55 Skrzynka pocztowa techniczna — korespondencje bież. omówi i porad techn. udzieli p. W. Frenkiel; 22.10 Koncert z Krakowa; 22.40 Dod. do Pras. Dz. Radj.;

Zebranie członków Korporacji Zakładów Graficznych i Wydawniczych Woj. Pomorskiego

W sobotę dnia 20 bm. wieczorem odbyło się w „Królewskim Dworze” zebranie członków Korporacji Zakładów Graficznych i Wydawniczych na Województwo Pomorskie. Na zebranie przybyło około 40 właścicieli i kierowników Zakładów Graficznych i Wydawniczych z całego Pomorza.

Zjazd zajął prezes Korporacji woj. pomorskiego p. Stefanowicz z Torunia.

W czasie przeszło 3 godzinnych obrad załatwiono szereg spraw związanych z zawodem Graficznym i Wydawniczym m. in. przyjęto jednogłośnie wniosek Zarządu w sprawie opłat w wydawnictwach za komunikaty reklamowe od Towarzystw na imprezy dochodowe jak zabawy, dancingi itp. oraz zebrania.

Na zebranie zaproszeni zostali również

przedstawiciele pism grudziądzkich. Po skończonym zebraniu odbyła się wspólna kolacja w czasie której prezes p. Stefanowicz wręczył specjalne dyplomy 5 członkom — założycielom Okręgu Pomorskiego Związku Zakładów Graficznych w związku z upływającą rocznicą 10 lecia istnienia Związku. Dyplomy otrzymali: pp. dyr. Pawłowski, dyr. Grobelny Władysław Kulerski, Szczuka Wąbrzeźno i Sikorski, Chelmża.

Wygłoszono szereg przemówień i toastów m. in. dyr. Pawłowski na cześć dziennikarzy na co odpowiedział prezes Koła Dziennikarzy Grudziądzkich p. red. Zagierski, wznosząc toast na cześć przyszłej współpracy dziennikarzy z wydawcami.

wa. W skład komisji Szkolnej weszli pp. Hammerski, Lange i Tuszyński z Grudziądza, Wietrzyński z Wąbrzeźna i Wawrzynowicz z Tucholi. Jako delegatów na zjazd delegatów Związku, jaki odbędzie się w maju br. w Poznaniu wybrano pp. prezesa Skrzypczaka, Sikorę, Hanczewskiego i Galdyńskiego.

W dalszym ciągu zebrania p. Hanczewski omówił sprawy szkolne, podając do wiadomości termin egzaminów dla adeptów Szkoły Drogeryjnej w Grudziądzu. Egzamin pisem odbędzie się dnia 3 kwietnia, egzamin ustny dnia 17 kwietnia br.

Obszerny referat o aktualnych sprawach zawodowych wygłosił sekretarz gen. Związku p. Gadebusz z Poznania, omawiając ulgi podatkowe oraz ulgi w zaległościach podatkowych, jakie przyniesie przygotowywana obecnie ustawa o zaległościach podatkowych. W dalszym ciągu swego referatu p. Gadebusz obszernie omówił projekt rozporządzenia Min. Spraw Wewn. o dozorcze nad wyrobem i obiegami środków kosmetycznych, wskazując na szereg krzywdzących drogerzystów postanowień, zawartych w projekcie ustawy.

Zebrani po wysłuchaniu referatu, powzięli jednomyślnie rezolucję protestującą przeciwko wejściu w życie ustawy w tem brzmieniu oraz upowładnili Zarząd do poczynienia starań w kierunku przeprowadzenia pewnych koniecznych zmian i poprawek w projekcie wspomnianej ustawy. Nowe rozporządzenie o dozorcze nad wyrobem i obiegiem środków kosmetycznych, jest, zdaniem kół fachowych, zbędne i niecelowe, gdyż rozporządzenie z roku 1928 o dozorcze nad artykułami i żywności i przedmiotami użytku zupełnie w dostateczny mierze chroni konsumenta. Zarząd Związku wystąpi w tej sprawie u władz miarodajnych.

W wolnych głosach omawiano szereg spraw natury organizacyjnej. Po wyczerpaniu się porządku obrad przewodniczący p. prezes Skrzypczak solwował zebranie, po przeszło 3 godzinnych obradach.

O wywóz ziemniaków

W dniu 2 pm, odbędzie się w Warszawie konferencja, zwoływana przez Państwowy Instytut Eksportowy wspólnie z Izłą Przemysłowo-Handlową w Gdyni, w celu omówienia zagadnień, dotyczących wywozu ziemniaków na rynki zachodnio-europejskie, ze specjalnym uwzględnieniem Anglii, Belgii, Holandji i Francji. Na zebraniu tem przedstawiciel Państwowego Instytutu Eksportowego wygłosi referat na temat zagadnień organizacji eksportu ziemniaków, transportu morskiego, finansowania tego wywozu itd.

KWIT ABONAMENTOWY

Do Urzędu Pocztowego

Zamawiam niniejszem abonament*) na „Dzień Pomorski”, „Gazeta Morska”, „Dzień Grudziądzki”, „Gazeta Gdańska”, „Dzień Bydgoski”, „Dzień Kujawski” na m. marzec 1932 r. i proszę należność — ZŁ. 3.39 pobrać przez listowego

Imię i nazwisko _____

Miejscowość _____

Poczta _____

Kwit pocztowy

Odbiór kwoty ZŁ. 3.39 tytułem prenumeraty*) „Dzień Pomorski”, „Gazeta Morska”, „Dzień Grudziądzki”, „Gazeta Gdańska”, „Dzień Bydgoski”, „Dzień Kujawski” za mies. marzec 1932 r. potwierdzam.

dnia _____

*) Należność przekreślić.

KWIT ABONAMENTOWY

Do Urzędu Pocztowego

Zamawiam niniejszem abonament*) na „Dzień Pomorski”, „Gazeta Morska”, „Dzień Grudziądzki”, „Gazeta Gdańska”, „Dzień Bydgoski”, „Dzień Kujawski”, na m. marzec 1932 r. i proszę należność — ZŁ. 3.39 pobrać przez listowego.

Imię i nazwisko _____

Miejscowość _____

Poczta _____

Kwit pocztowy

Odbiór kwoty ZŁ. 3.39 tytułem prenumeraty*) „Dzień Pomorski”, „Gazeta Morska”, „Dzień Grudziądzki”, „Gazeta Gdańska”, „Dzień Bydgoski”, „Dzień Kujawski” za m. marzec 1932 r. potwierdzam.

dnia _____

*) Należność przekreślić.

Selegramy

2 Ostatniej chwili

Orgiasyczna walka wyborcza w Niemczech

Decydująca rozgrywka Hitlera z Hindenburgiem

W Niemczech zaczyna szaleć z całą właściwą temu narodowi brutalnością zażarta walka wyborcza...

Na ostatnim posiedzeniu zarządu partii niemiecko-narodowej, poraz pierwszy uczestniczył jako nowo obrany członek zarządu ksiądz Oskar pruski...

Pisma niemieckie donoszą, że Hugenberg zaproponuje księcia Oskara pruskiego jako kandydata na prezydenta Rzeszy.

Prasa hitlerowska dosłownie szaleje. „Angriff“ zamieszcza „wytworną“ a niezmiernie ciekawą odezwę przeciw Hindenburgowi...

Odezwę tę brzmi jak następuje:

„Hindenburg czy...? Polityczni intryganci przeprowadzili zamach. Pomimo rozpaczelwego oporu zmusili Hindenburga do przedstawienia swej kandydatury.

Hindenburg... przeпадnie. Dlaczego? Bo

Olimpiada brydżowa

W dniu 1 kwietnia rb. odbędzie się wszechświatowa olimpiada brydżowa, organizowana przez National Bridge Association w Nowym Jorku.

Olimpiada rozegrana zostanie o jednej godzinie w stolicach wszystkich państw świata. Kierownictw konkursu w poszczególnych krajach otrzymają w zapieczętowanych kopertach 16 rozkładów kart...

Dwie zwycięskie pary, które uzyskają najlepszą punktację na linii A B i X Y, otrzymają tytuł brydżowy mistrzów świata oraz jako nagrodę przechodnią dwa złote puchary.

Do przeprowadzenia olimpiady na terenie Polski upoważniony został dwutygodnik „Bridge“ w Warszawie.

Dotychczas udział w olimpiadzie zgłosiło 30.000 uczestników z szeregu państw.

żaden rozsądny człowiek nie może na niego głosować.

Starzec, który sam przyznaje, że nigdy nie trudnił się polityką, nie może być kierującym mężem stanu. Żaden rozsądny człowiek nie przyczynił się do tego.

Prasa zagraniczna bez różnicy partyjnej i narodowościowej uważa kandydaturę Hindenburga za głupotę (eine Dummheit), która tylko w Niemczech jest możliwą.

Czy chcemy znowu się zjednoczyć przeciw frontowi nieprzyjaciół? Czy chcemy uniknąć ciężkich wstrząśnień wewnątrz państwa? Czy chcemy utracić kredyty, możliwość zarobku i rynki zbytu?

Hindenburg nie może być wybranym! Hindenburg jest to starzec, który nie wie do czego może być użytkowany.

Hindenburg niema żadnego wyobrażenia

o tych siłach, które stawiały przeciwko Niemcom, przeciwstawił się on wszelkiej rozsądnej polityce aż nadszedł upadek.

NIEMCY NIE SĄ DOMEM WARIATÓW! Niemiec wyborcy i wyborczynie uważać muszą zgodę na tę kandydaturę za obrazę!

Przyszły Prezydent, Wódz czy dyktator — Adolf Hitler, ogłasza:

Od lat dwunastu walczyłem z systemem! Naszą zdecydowaną wolą jest, by SYSTEMEM Z WALKI TEJ NIE POWSTAŁ WIĘCEJ! SYSTEM MUSI UPASĆ I UPADNIE, ABY NIEMCY MOGLY ŻYĆ!

W Niemczech walka wyborcza święci orgie. Pewne analogie biją jednak w oczy, jeśli wsłuchamy się w ton „narodowych“ socjalistów walczących przeciw „systemowi“.

Pewne analogie... polskie, bardzo smutne i bardzo bolesne, jeśli się zadamy nam nad dziwnym „braterstwem“ ideologii, metod a nawet... stylu — i zmierzmy odległość z Berlina — na Pomorze!

Wczorajsi przyjaciele klócą się dziś w Genewie

Sprawa Kłajpedy przed forum Rady Ligi

Rada Ligi Narodów zebrała się w sobotę dla wysłuchania raportu w sprawie Kłajpedy. Raport jest wręcz niezwykły. Nawet zważywszy stosunki i zwyczaje, panujące w Lidze Narodów, zredagowany jest w karykaturalnie nie zdecydowany sposób.

Wobec odrzucenia tezy niemieckiej o osiągnięciu avis konsultatif w Hadze przedstawił Rzeszy p. Buelow popadł w niezwykle zdenerwowanie, które się objawiło szczególnie podnieconym tonem jakim przemawiał —

Von Buelow podkreślił przedewszystkiem, że Kłajpeda stanowi punkt niewralgiczny Europy i oskarżał rząd litewski o to, że od wielu lat konsekwentnie łamie i podrywa statut kłajpedzki.

(Dotąd „punktem niewralgicznym“ było Pomorze).

Przewodniczący, Paul Boncour zamknął posiedzenie, stwierdzając, że wobec oporu niektórych członków Rady Ligi Narodów nie zwraca się do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w Hadze o wyrażenie avis consultatif i cała sprawa przechodzi do kompetencji czterech sygnatarjuszków konwencji kłajpedzkiej.

ZDENERWOWANIE W SEJMIĘ PRUSKIM.

W sejmie pruskim w czasie dyskusji nad zajęciami w Kłajpedzie ze strony różnych stronnictw padały bardzo ostre słowa pod adresem Litwy.

Posel niemiecko-narodowy von Plehwe zaatakował Litwę oświadczając, że Prusy ani Niemcy nie pozwoliły sobie nigdy na taką bezczelność, na jaką sobie pozwala ten cygański naród. O ile Litwa nie cofnie swych zarządzeń, to naturalną konsekwencją będzie zajęcie Gdańska przez Polskę.

Mistrzostwa łyżwiarskie Polski

Warszawa, 22. 2. (tel. wł.) W sobotę i niedzielę na torze łyżwiarskim „Polonii“ odbyły się mistrzostwa łyżwiarskie Polski w jeździe sztucznej.

Mistrz Polski został ponownie p. Kabalarczyk.

Niemcy biją reprezentację hokejową polskiego Śląska

Katowice, 22. 2. (PAT.). W Zabrzu na Śląsku Opolskim rozegrany został wobec 2.000 widzów rewanżowy mecz hokejowy między reprezentacjami obu Śląsków o puchar prezesa Śląskiego Okręgowego Związku Hokejowego.

Zawody łyżwiarskie w Zakopanem

Zakopane, 22. 2. (PAT.). W Zakopanem rozegrane zostały 2-dniowe zawody łyżwiarskie w jeździe figurowej pań, panów i parami przy dużym udziale zawodniczek i zawodników.

Porażka bokserów poznańskich

Warszawa, 22. 2. (PAT.). W niedzielę odbył się mecz zapalny między reprezentacją Poznania a warszawską Y. M. C. A. Obie drużyny wystąpiły w swoim najsilniejszym składzie.

„Gryf“ toruński na zawodach w siatkówkę w Łodzi

Łódź, 22. 2. (PAT.). W sobotę i niedzielę odbyły się w Łodzi międzypokrojowe zawody w siatkówkę o puchar Polskiego Związku Gier Sportowych.

Startowały drużyny Sokół ze Lwowa, A. Z. S. z Warszawy, Gryf Toruń, L. K. S. Łódź, Strzelec z Wilna i Cracovia z Krakowa. Finałowy mecz Sokół ze Lwowa — Cracovia wygrał Sokół 21:22 (14:15). Drugie spotkanie ŁKS przeciw AZS wygrał ŁKS w stosunku 24:22. W następnym spotkaniu Sokół ze Lwowa pokonał AZS 27:25, dalej Cracovia zwyciężyła ŁKS 27:25 i AZS 25:23.

Pilkarze radza

Warszawa, 22. 2. (PAT.). W sobotę i niedzielę odbyły się w Warszawie doroczne walne obrady polskiego związku piłki nożnej przy udziale przedstawicieli wszystkich okręgów z wyjątkiem poleskiego.

Omawiano sprawy organizacyjne i dokonano wyboru prezydium w składzie następującym: prezes generał Bończa-Uzdowski, wiceprezisi pułk. Jacok, który został zarazem przewodniczącym wydziału gier i dyscypliny, pułk. Ajdukiewicz i Malow.

Ze sprawozdania zarządu wynika, że w roku ubiegłym liczba członków czynnych powiększyła się o 8.000 i liczy obecnie 42.000. Najwięcej członków liczy okręg śląski 8.500 graczy i 134 kluby.

Niedziela sportowa w Toruniu

Ubiegła niedziela obfitowała w Toruniu w długi szereg imprez sportowych. Szczegółowe sprawozdanie z ich przebiegu odkładamy do numeru jutrzejszego.

Szlakiem rozwoju naszej floty handlowej

Drugi z nowozbudowanych statków „Żegluga Polskiej“ — „Cieszyn“ przubał do Gdyni

W sobotę o godz. 9-tej rano przybył z Nakszow do Gdyni drugi z nowozbudowanych statków „Żegluga Polskiej“ — „Cieszyn“.

Statek jest zbudowany wedle tego samego planu, co i „Śląsk“ i niczem się od niego nie różni. Nawet właściwości nawigacyjne obu statków są te same.

Z Nakszow, gdzie był budowany, „Cieszyn“ odbył podróż do Gdyni w ciągu 26 godzin.

Obecnie wchodzi on na regularną linię bałtycką, która jednakże została ostatnio przedłużona do Rotterdamu, tak że rejsy odbywać się będą z Gdyni w dwóch kierunkach na północ, do Estonji i Finlandji, oraz na zachód, do Holandji.

Stała komunikację na tej przedłużonej linii utrzymywać będą kolejno oba statki, t.j. „Śląsk“ i „Cieszyn“, statek „Chorzów“ zaś, który dotychczas kursował na linii Gdynia — Rotterdam, przestawiony będzie na linię północną do Amsterdamu.

Dowodcą „Cieszyna“ zamianowany został kpt. ż. w. p. Anatol Kniaziew. W sobotę na pokładzie statku odbyło się skromne przyjęcie,

na którym obecni byli dyr. Dep. Morskiego p. dr. Hilchen, nac. wydz. Żegl. p. Rosikowski oraz dyrektorowie towarzystw żeglugowych. Właściwe poświęcenie statku odbędzie się dopiero we wtorek.

„Cieszyn“ już dziś rozpoczyna załadunek towarów. Zabiera on z Gdyni ryż, wyroby żelazne i sanitarja. Załadunek zostanie następnie dokończony w Gdańsku, poczem prawdopodobnie w przyszłą sobotę statek wyruszy na pełne morze.

Koszt budowy „Cieszyna“ wyniósł 33.000 funtów ang. Ładowność jego oblicza się na 1440 ton.

Ogłoszenia: wiersz milim. na stronie 7-lamowej 0,25 zł w tekście na pierwszej stronie 1,50 zł na drugiej i trzeciej stronie 1 zł — w tekście 0,60 zł

Redaktor odpowiedzialny Wacław Górnicki w Toruniu, Bydgoska 51. Red. odpowiedzialny na Bydgoszcz, Józef Dobroszyński Mostowa 6. Redaktor odpowiedzialny za sprawy W. M. Gdańska Wł. Cieszyński, Gdańsk, Stężycki 6.

Abonament miesięczny wynosi w ekspedycji miejscowych agencji 3—2 zł z odnośnikiem do domu w Toruniu 3,40 zł przez pocztę z odnośnikiem 3,36 zł